
BIOTZEAN BEGIAK

Neure aurtzaroa, gerra ondorengo aurtzaroa, illuna eta tristea izan zan. Ez ogirik eta ez jolasik.

Kale-baserriko alaba nintzan. Bederatzi anai-arreba. Ezkola-apurtxo bat ikasi ondoren, guretzako beste biderik ez, eta aurzai sartu nintzan gure aldeko uri nagusian.

Geroago, lantegi batean eman nuan nere izena. Etxetik joan oi giñan lanera bizikleta baten gainean. Lan luzeak ziran ordukoak eta zortzi orduak bete ondoren, beste bi gañezko egingo ez zuen kristaurik, ez zan gure artean. Amar ordu luze.

Neska multsoa genbiltzan alkarrekin lanean eta, lana amaitzean, astiro etorri oi giñan etxeruntz, gure kideko mutikoei irripar bat egiteko ere adorerik gabe.

Alaz ere, ametsak, ames.

Nere buru-biotzetan dantzari zebillen, amesetako errege-gai zoragarria: mutil lerdena, bizkorra, ar⁸ña, indartsua... bete-beteko gizona.

Topatu ere topa nuen aren antzeko bat. Bazuen zorioneko motoa eta an genbiltzan jaiero, erririk erri, festarik festa, atsedunik artzeke...

Egun batez, ordea, nere aizpa gasteagoa eta ni, biok etxe-inguruan gaudela, orra or, geure aurrean parez-pare, bi gazte alkarri besotik elduta, biziro izketan. Gurera eldu ziranean, agur egin ziguten eta izketa alaitsu batean jardun genduan.

Ez nintzan lenengo batean konturatu, betaurreko illunak zituan gaztea, itsua zala... Berri onek ez zidan barru-txarrik sortu; bestela, baizik... Gustora nengoen berari begira, itz-jario.

Berrirō ere alkar jo genduen ondorengo egunetan eta, ustegabeen, maitasuna ari zitzaigun biotz-barruan emetzen...

—Ez zenduke orrekin ibilli bear. Zu neska panpoxa zera, argia, osasun onekoa eta, gainera, badezu zeure mutil gazte bikaña ere... Zergaitik eta zertarako elbarri batekin zeure bizia betirako lotu?

Alan jardun zidan Urliak, konturatuta bait zeuden nere ingurukoak, ni zertan nebillen.

—Gaxo-laguntzaille izan bear at dezu bizitza osoan?

Alkar ezagutu genduen egunean, gure aita zegoen etxe-atarian makal... Mutilla atsegin izan zitzaion:

—Ez egin kasurik inguruko aztiei —esan zidan—; mutil on aberatsa dezu barru-aberaztasun eta alaitasunez. Gorputzeko ezbearrak, barruko ausardi apur bategaz sendatzen dira. Mutilla indarkeri edo lizun-keri menpean ba'lego, esango nizuke, bereala uzteko. Bañan emen ez da orrelakorik. Egizu zeure gogo.

Andik aste gutxietara il zitzaidan aita.

—Alabatxo —esan zidan il-aurretik—, arako betaurre illuneko mutiko ura, konbeni zatzu. Arekin zorionsu izango zerala deritzait.

Bitarte aretan nere gogo zalantzan zebillen, aide batera eta bestera, aurreko mutilla ere maite bait nuen. Uzteak min ematen zidan. Alaz ere, aizkenean, erabakia artu nuen eta itsua aukeratu.

Erabaki onek zalapartak sortu zitun nere inguruan. Nere familian baziran esku gogorra erabilli zutenak ere, neri erabaki on burutik kentzeko. Baña, zenbat eta eragozopen geiago, ainbat eta maiteago nuen itsua.

Azkenik, Santa Luzi goiz argi batean esposatu nuen pozik eta alai. Uste osoz. Ez zait damutu.

Ogei urte daramazkigu alkarren ondoan, eta, egia esan, bide guztia ez da lorez bakarrik bete; izan dira arantzak ere tartean. Baña, alkarrenganako konfiantzarekin, alkarri begiratuta, zailtasunik gaitzenak ere menperatu ditugu alkarren pozerako...

Bi alabatxo sortu zaizkigu, eta, nere senarrak begiz ikusten ez ba'ditu ere, biotzez ikusten ditu argi. Itsua izan arren, beste gizonen kideko egin du bere burua, beti alai eta biziaren maitale.

Makrofisioterapia ikasi du eskola famatu batean eta bere eginkizuna betetzen du, ondo baño obeto, Estaduauren osasun-etxe batean. Musika zale da eta erakusten du. Bestetik, berriz, lagun onez inguraturik bizi da.

Gure inguruko pake lasai onek lagundu digula bizitza guztian maitasunaren babesean eta itxaropen-bide izan dedilla, ikusteko biotzaren begiak ez dituen guztientzat.

(Artuta bezela damotzut. EVA-express.
Milano. 1979-VII-3).

ANES

>: >: >: